

Capacitates omnium polygoniarum isoperimetrarum ad inuicem & ad circulum isoperimetrum eandem proportionē habent, quam primae lineæ unus ad primas lineas alterius, & ad semidiametrum isoperimetrum. Similiter excessus capacitatis alias à triangulo supra triangulum in eandem proportionem se habent ad capacitatem trianguli, quam habent excessus primarum linearū aliarum figurarum à triangulo ad primam trianguli lineam. Verbi gratia,

Sit prima trianguli $a b$ prima alterius figuræ mediæ, ut quadrati $c d$ prima circuli siue semidiametri $c e$, sit $a c$ semicircumferentia om̄is istarum superficierum, quoniam sunt isoperimetrae, erit superficies $a e$ capacitas circuli, superficies $a d$ capacitas figuræ mediæ ut quadrati, superficies $a f$ capacitas trianguli. Dico primo, q̄ qualis est proportio superficiei $a e$ ad $a d$ superficiem, talis est $c e$ linea ad $e d$ lineam, & qualis proportio est $a d$ superficiei ad $a f$ superficiem, talis est $c d$ linea ad $c f$ lineam. per primā enim sexti Euclidis dictāe superficies sunt eiusdem altitudinis, ergo suis basibus sunt proportionales. Eodem modo probatur de excessibus capacitatis, quia eadem sunt proportiones de superficiebus $g e$ & $b d$ ad lineas $e d$ & $d f$, uel de superficiebus $b e$ & $b d$, qui sunt excessus capacitatum circuli & quadrati supra triangulum ad lineas $f e$ & $f d$, qui sunt excessus primarum linearum circuli & quadrati supra primam trianguli. hæc clara sunt ex eadem prima Sexti Euclidis. Quicquid ergo de capacitatis corporum dicitur, & capacitatis excessuum de ipsis primis lineis, dici potest & de eorum excessibus.

Si a secunda extremitate primæ circuli ad secundam trianguli linea recta du-
catur æquedistanter basi in ea proportione, qua diuidet excessum secundæ supra
primam ipsius trianguli, in eadem proportione diuidet excessus secundarū à pri-
mis omnium aliarum figurarum mediæ. Sit supra extremitatem lineæ a c ere-
cta linea a b, quæ sit prima circuli, & super alia extremitate dictæ lineæ a c, sit
erecta linea c d, quæ sit secunda
trianguli, quia linea a b est mi-
nor linea c d, si à puncto b tra-
hatur linea b e æquedistans basi
a c, perueniet in linea c d, & di-
uidet excessum secundæ à prima,
qui est h d in quadam propor-
tione d e ad e h. Dico q̄ si prima
& secunda alicuius figuræ mediæ
describatur, ut g i prima, & g f
secunda, q̄ excessus secundæ à pri-
ma, qui est f i diuident ab ipsa b
& linea in puncto k, in eadē pro-
portionē quæ erit f k ad k i du-
ctis lineis d b h b. ita q̄ erit eadem proportio f k ad k i, quæ d e ad e h, to-
tus enim triangulus d h b diuisus est per æquedistantem basi f i, erit ergo pro-
portio e b ad k b, sicut d h ad f i, & eadē proportio erit d e ad k f, & e h
ad k

